

Personatges Il·lustres de Gironès i la Selva

abertis
autopista

la religiosa

Maria Gay i Tibau

Llagostera, 1813 - Girona, 1884

A la vila de Llagostera, el 24 d'octubre de 1813, neix la segona filla del matrimoni Martí Gay Badia i Maria Tibau March. En aquell temps el país estava ocupat per les tropes napoleòniques, que van deixar un ròssec de destrucció, d'empobriment i inestabilitat política i social. El 1815 quan neix el seu germà, Pere, consta que el seu pare ja és mort.

Maria creix en un ambient de privacions, mancances i pobresa, però alhora viu l'esperit de sacrifici, lluita i fortalesa de la seva mare per tirar endavant la família. No va a escola, tot i així rep una sòlida formació humana i cristiana de la llar i de la parròquia. És així com es va fent una persona sensible, generosa, ben disposada a captar les necessitats dels altres i a servir-los, i sobretot es va creant en ella una relació de confiança plena en Déu que fa que resti oberta a la seva acció.

L'octubre de 1850 la seva mare ingressa a l'hospital Santa Caterina de Girona. Maria la cuida fins que es mor. A l'hospital coneix el cirurgià Dr. Ameri Ros, que l'acull a casa seva com a minyona. Roman amb la família Ros-Llausàs prop de vint anys.

De la mà del Dr. Ros va coneixent la realitat dels malalts de la ciutat, tant els de l'hospital com d'altres malalts necessitats i a voltes solitaris. Vivien en cases mancades de qualsevol comoditat material: malalts als quals l'atenció familiar no es podia prodigar per la necessitat de treballar fora de casa, necessari per poder subsistir. Aquest món del malalt mancat, del que es troba sol mourà l'esperit inquiet i compassiu de Maria Gay a crear una obra¹ que vista des d'una perspectiva humana no tenia assegurada la subsistència.

Maria no sap de lletra, no és instruïda i és gran, la fundació la inicien ella amb una companya, tot i que molt aviat s'hi uniren altres joves; la situació política no és la més adequada: s'han suprimit molts convents i no se'n deixen fundar de nous; la seva tasca d'assistir els malalts de nit a les cases es considera perillosa i més per a una dona... Tot en contra i ella confiant en Déu. Amb aquesta confiança el 29 de juny de 1870, juntament amb Carme Esteve Andoca, comencen a vetllar de forma associada i neixen les germanes de Sant Josep, les vetlladores. Dos anys més tard, el bisbe de Girona escriu: "Vam veure l'abnegació amb què algunes piadoses joves, en nom de la seva ardent caritat, volaven a la capçalera del malalt, l'alleugerien enmig dels seus ais i gemecs i amb l'accent de la seva veu i paraules sembraven la pau al seu cor sumit alguna vegada en el major desemparament."²

No només el bisbe i els habitants de Girona van veure la manera de fer de Maria i companyes, sinó que també de les poblacions

Maria Gay, 1870-1884
AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI (AMIS UNAL D'ALA)

L'actual centre Maria Gay per a gent gran a Girona
FONS DE LA COMUNITAT DE RELIGIUSES DE SANT JOSEP DE GIRONA

propres. Ben aviat van a buscar les germanes de Sant Josep per atendre els malalts del poble: la Bisbal, 1879; Banyoles, 1880; Lloret de Mar, 1881; Torroella de Montgrí, 1883; Sant Feliu de Guíxols i Blanes, 1884. La serenitat que encomanava la religiosa, la missió que complia i el servei que prestava ens encomanava ànim³.

Maria Gay mor a la casa de Portal Nou, 10, avui el Centre Geriàtric Maria Gay, el 18 de març de 1884. La seva obra perdura, una obra que es basa en una motivació superior, en les germanes de Sant Josep. No es tracta simplement d'una obra social i assistencial, sinó d'un lliurament personal al Senyor concretat en el servei als sofrents i desvalguts.⁴

¹ Cfr. Mirambell Belloc, Enric. *Maria Gay, una dona de Déu. Diari de Girona*, 25 de juny de 1995.

² Reglament Provisional 1872 núm. 1.

³ Cfr. Ministral i Masià, Josep M.. *Voluntàries pels ancians. Diari de Girona*, 18 de juliol de 1996.

⁴ Cfr. Mirambell Belloc, Enric. *El centenari d'un temple. Diari de Girona*, 21 de juliol de 1996.

Cristina Masferrer i Felip
Religiosa de Sant Josep de Girona

